

WLADIMIROFF, M. (red.), *Facetten van economisch strafrecht*, Arnhem, Gouda Quint, 1990, 202 p.

Met deze uitgave hoopt het Utrechtse Willem Pompe Instituut de traditie van de *Groene reeks* te herstellen. Deze onregelmatige publikaties worden eerlang gepresenteerd in een groenkleurige omslag, terwijl inhoudelijk de meest uiteenlopende onderwerpen worden bestudeerd.

Voorliggende publikatie, onder redactie van WLADIMIROFF, bevat interessante bijdragen over enkele onderbelichte facetten van het (hoofdzakelijk Nederlands) economisch strafrecht.

In een eerste deel wordt de strikt normatief-juridische benadering enigszins verlaten wanneer C.H. BRANTS-LANGERAAR de discrepantie tussen formele en sociale definitie van criminaliteit illustreert door een criminologische analyse van enkele 'typische' vormen van economische delinquentie.

Haar bijdrage met als titel 'Is economische criminaliteit wel criminaliteit?' lijkt een moderne Europese variante op een notoire Amerikaanse definiëringscontroversie (SUTHERLAND, E.H., 'Is 'White-collar crime' crime?' *American Sociological Review*, 10, 1945, 132).

Als tweede facet wordt door diverse auteurs de verwevenheid met het administratief recht onderzocht. HUYGEN besluit dat het rigide, academische onderscheid tussen controle en opsporing door de Nederlandse jurisprudentie verlaten is, zodanig dat beide bevoegdheden parallel gehanteerd kunnen worden. De keuze of concurrentie tussen differente handhavingssystemen blijkt tegelijk uit de problematisch tuchtrechtelijke afdoening van economische misdrijven (WLADIMIROFF en SCHREUDERS) en uit het al dan niet ultimum remedium karakter van het milieustrafrecht (VAN DE BUNT).

Een apart facet van economisch strafrecht is gewijd aan enkele internationale aspecten: de strafrechtelijke handhaving van de Europese regelgeving (GULDENMUND), de ruimtelijke werking van sommige bepalingen van de Wet Economische Delicten (BUITING) en een selectie uit de probleemvelden van het Amerikaans economisch strafrecht (JÖRG).

Het boek eindigt met de bijna retorisch klinkende vraag naar de opportuniteit van het economisch strafrecht. Een modieuze invalshoek betreft de rechtseconomische analyse van het economisch strafrecht (ALTENA, SCHIPPERS en SIEGERS) waarbij naar mijn opinie op nogal afstandelijke wijze het menselijk keuzegedrag wordt gekwantificeerd.

Tot slot. De verdiensten van het becommentarieerde boek zijn velerlei. Eens te meer blijkt uit de verscheidenheid van de bijdragen het veelkoppige van het fenomeen economische criminaliteit. Het initiatief om door deze uitgave de omvangrijke Nederlandse research terzake te bundelen kan alleen maar positief geëvalueerd worden.

Peter SOURBRON